

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne **M. S.**, bytom P., prechodne bytom D. proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave**, J. M. Hurbana č. 16, pracovisko Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 5. októbra 2011 číslo AZ/2011/02056-04 vo veci peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 29. februára 2012, č. k. 13S/108/2011-39, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 29. februára 2012, č. k. 13S/108/2011-39, **p o t v r d z u j e .**

Účastníci **nemajú** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 29. februára 2012 č. k. 13 S/108/2011-39 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 5. októbra 2011 číslo AZ/2011/02056-4, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“) z 26. júla 2011 číslo B/2011/03729/004-5OH, ktorým nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne z 25. mája 2011 o priznanie peňažného príspevku za opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je jej syn J.J., nar. X.. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na § 2 ods. 3, § 15 a § 40 ods. 1 zákona č. 447/220 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“). Uviedol, že syn žalobkyne J.J. je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, odkázaná na sprievodcu. Stupeň odkázanosti na pomoc je II., čo predstavuje odkázanosť na pomoc inej osoby v rozsahu 2 -4 hodín, čo bolo dostatočne preukázané závermi viacerých lekárskejších posudkov. Predložený znalecký posudok súdnych znalcov z odboru psychiatrie z Centra duševného zdravia B. bol vypracovaný v súvislosti s trestnoprávnou zodpovednosťou J.J., v ktorom súdni znalci odporučili nariadiť u neho ochranné psychiatrické liečenie ambulatnou formou.

Žalobkyňa v odvolaní proti rozsudku krajského súdu uviedla, že nesúhlasí so závermi posudkovej lekárky odboru sociálnych vecí a rodiny, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici, ktorá určila jej synovi II. stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby. Namietala, že jej syn má vážne psychické problémy, súdom určenú ochrannú psychiatrickú liečbu ambulatnou formou a od 9 rokov veku je diabetik I. typu, závislý na inzulíne a potrebuje dohľad a opateru. Trenčiansky samosprávny kraj určil jej synovi VI. stupeň odkázanosti. Na základe jej žiadosti o umiestnenie v Centre sociálnych služieb N., bol jej syn zaradený do poradovníka na umiestnenie, ale toto zariadenie je momentálne plne obsadené. Uviedla žalobkyňa, že keď má jej syn nárok na ústavnú starostlivosť, nevie prečo, keď sa o neho stará ona ako jeho matka, nemá nárok na príspevok na opatrovanie. Žiadala však, aby sa mohla starať o svojho syna s tým, že jej bude poskytnutý príspevok za opatrovanie vlastného dieťaťa.

Žalovaná vo vyjadrení na odvolanie navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno vyhovieť.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50 %.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 príslušný orgán vypracúva komplexný posudok na účely kompenzácie.

Podľa § 40 ods. 1,3 a 4 zákona č. 447/2008 Z. z., ak fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá dovŕšila 6 rokov veku a je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na opatrovanie, opatruje fyzická osoba uvedená v odsekoch 3 a 4, možno fyzickej osobe, ktorá opatruje, poskytnúť peňažný príspevok na opatrovanie.

Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na opatrovanie, ak stupeň jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V alebo VI podľa § 49 ods. 10 a 12 a prílohy č. 3 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 448/2008 Z. z.“).

Zo spisov vyplýva, že žalobkyňa 25. mája 2011 podala na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie svojho syna J.J., nar. X., ktorý je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím z 26. júla 2011 číslo B/2011/03729/004-5OH nevyhovet uvedenej žiadosti a nepriznal žalobkyni nárok na peňažný príspevok za opatrovanie na základe komplexného posudku z 13. júla 2011 Ev. č.: B/2011/021447, Č. s: B/2011/04676/4-OPČ/GV Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici. Podľa záverov tohto posudku miera funkčnej poruchy J.J. je 50 % podľa prílohy č. 3 časti IV. bod. 2 písm. c/ k zákonu č. 447/2008 Z. z., a preto sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, nie je odkázaný na sprievodcu, ale je odkázaný na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie (lebo má diabetes mellitus 1. typ), nie je však odkázaný na peňažný príspevok na opatrovanie, lebo v oblasti sebaobsluhy je schopný zvládať úkony sebaobsluhy a niektoré úkony starostlivosti o domácnosť. Podľa zákona č. 448/2008 Z. z. jeho prílohy č. 3 je zaradený do II. stupňa odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby /90 bodov/, čo predstavuje odkázanosť na pomoc inej osoby v rozsahu 2 – 4 hodín.

Žalovaný svojím rozhodnutím z 5. októbra 2011 číslo j.: AZ/2011/02056-04 potvrdil odvolaním žalobkyne napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobkyne zamietol. Poukázal na skutočnosť, že lekár oddelenia posudkových činností zotrval v posudku 28. septembra 2011 na doterajších zisteniach s výnimkou určenie súčtu dosiahnutých bodov (95), rozhodujúcich pre zistenie stupňa odkázanosti na pomoc inej

fyzickej osoby. Takto zistené bodové ohodnotenie odkázanosti syna žalobkyne na pomoc inej osoby však naďalej zodpovedá II. stupňu odkázanosti, ktorý nevyžaduje osobné opatrovanie.

Posudkový lekár žalovaného 29. septembra 2011 v komplexnom lekárskom posudku číslo AZ/2011/02075/003/HOR (ktorý bol podkladom pre rozhodnutia) určil mieru funkčnej poruchy J.J. v rozsahu 50 %, a to v zmysle prílohy č. 3, časti IV. bod 2 písm. c) zákona č. 447/2008 Z. z. s vyjadrením, že ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanú na sprievodcu. Z medicínskeho hľadiska syn žalobkyne trpí na cukrovku I. typu na inzulíne a boli mu zistené poruchy osobnosti a poruchy správania ťažkého stupňa v druhom stupni odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby, čo predstavuje odkázanosť na pomoc inej osoby v rozsahu 2 – 4 hodín. Na opatrovanie je odkázaná fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá dosahuje V. alebo VI. stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby podľa zákona č. 448/2008 Z. z., čo nevyplýva ani z lekárskeho správ z vyšetrení J.J. z júna a júla 2012, doložených do spisu v odvolacom konaní.

V dôsledku skutočnosti, že J.J. aj po opätovnom posúdení zdravotného stavu dosahuje len II. stupeň odkázanosti, s tým, že predložené odborné psychiatrické nálezy nepoukazujú na nutnosť neustáleho dohľadu nad ním, nepochybil rozhodol krajský súd, keď napadnutým rozsudkom žalobu o zrušenie rozhodnutie žalovaného zamietol.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného z 5. októbra 2011 je v súlade so zákonom a preto odvolací Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobkyni náhradu odvolacích trov nepriznal, lebo nebola v konaní úspešná a žalovaná nemá na náhradu právny nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. mája 2013

JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
M. Kráľová